

Leesrooster 2009-02

2 feb. tot en met 1 mrt. 2009

maandag 2 feb. **Galaten 5:16-18**

Wandelen door de geest is de kern waar het om draait in het leven van een gelovige; het betekent: biddend kijken naar Hem, Die ons liefheeft – daarbij een intens verlangen naar Zijn woorden, steeds weer, om die in praktijk te brengen en zo voor de ander tot zegen te kunnen zijn. Geleid worden door Zijn geest – en niet die van jezelf of die van een ander – dát brengt ware vrucht!

dinsdag 3 feb. **Galaten 5:19-21**

Waar de natuurlijke mens onder druk gezet wordt om zich aan ‘de wet’ te houden, leidt dat tot (grote en minder grote) zonde(n). Hoe meer men tegen iemand zegt, dat hij/zij dit of dat vooral *niet mag* doen, hoe meer het vlees van die mens zich zal verzetten en het toch zal doen. Daarbij brengt een verbod een mens vaak op een idee en wekt het zelfs de begeerte (verlangen) om dat juist wel te gaan doen. Lees Romeinen 7 hier maar eens op na.

woensdag 4 feb. **Galaten 5:22-23**

Liefde omvat alles wat verder genoemd wordt. Liefde: het vuur, dat al het andere aanstekelt. Liefde werkt gewoon aanstekelijk. Alleen door Gods geest kan een mens deze kwaliteiten vertonen. Deze vrucht heeft te maken met onze relatie tot God (liefde – vreugde – vrede), met medemensen (geduld – vriendelijkheid – goedheid) en met jezelf (trouw – zachtmoeidigheid - zelfbeheersing). Door de geest leven doet deze vrucht als vanzelf aan de boom van jouw leven groeien.

donderdag 5 feb. **Galaten 5:24, 25**

Het ‘hebben ... gekruisgd’ is niet eenmalig in het verleden, maar een dagelijks gebeuren. Het kruis is de enig juiste plaats voor het vlees. Daarna is het lichaam van de gelovige instrument tot eer van God, in dienst van de Meester (Christus Jezus). Romeinen 12:1,2 bespreekt dat. Denken, hart en leven: voor Hem!

vrijdag 6 feb. **Galaten 5:25, 26**

‘Als wij in de geest leven, laten wij ook door de geest de grondregels navolgen’ is een wat letterlijker vertaling van vers 25. De ‘grondregels’ wijst hier op de basisprincipes, de fundamentele, geestelijke lijnen, die het leven van een gelovige bepalen. Daarbij valt eerst te denken aan de vrucht van de geest, die werd genoemd in vers 22. Die staat tegenover de wet, vers 23. De kern van deze grondregels omvat liefde en (dus) genade.

zaterdag 7 feb. **Galaten 5:22-26**

De vrucht van de geest (vers 22) staat lijnrecht tegenover de uitwerking van een wet-tisch leven (vers 26). De geest bewerkt, dat men niet graag op de voorgrond treedt (alleen als God daartoe roept); het andere werkt uit, dat men eigen eer zoekt (praalziek), en dat is *leeg, inhoudsloos*. Laat Christus dé inhoud zijn!

zondag 8 feb. **Galaten 5:26**

Veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen worden onder andere in vers 19-21 genoemd. Merkwaardig genoeg komen deze dingen onder gelovigen regelmatig voor. Van daaruit noemt Paulus in vers 26 het ‘elkaar tarten’ en ‘elkaar benijden’.

Verdrietig genoeg is dit voor ons allen nogal herkenbaar. Laten wij deze dingen afleggen en aandoen.... de nieuwe mens! Door de geest, in genade, leven tot eer van Hem!

Tot slot enkele woorden uit een oud, helaas uit de bundel van Johannes de Heer verwijderd lied:

*Vrij van de wet, o vreugdevol leven,
niets meer van Sinaï of Horeb te vrezen....*

In de evangeliën vinden we 7 bezoeken van Christus aan de stad Jeruzalem. Eigenlijk ging het de Heer meer om de tempel dan om de stad zelf. Hij kwam immers om de wet te vervullen en de feesten te vieren.

Als inleiding op één van die bezoeken, in Marcus 11, lopen wij die bezoeken na.

maandag 9 feb. **Lucas 2:22 + 2:42**

We lezen Lucas 2:21-24 + 2:41-52. In alle opzichten vervulde de Heer de wet. Zelfs als kind werd die nageleefd. De reden dat er geen lam werd geofferd, was armoede, maar ten diepste: het ware offerlam zou Hij zijn.

dinsdag 10 feb. **Joh.7:2,10 + Joh.10:22**

We lezen vandaag Joh.7:1-10 + Joh.10:22-38. Pas als het ware lam geslacht zou worden en de feesten hun vervulling gevonden hadden, pas dan zou het feest voor Israël beginnen. De Heer handelde in alles in overeenstemming met Gods openbaring.

Wat een toekomstverwachting heeft Gods volk! Wat een moment zal het zijn, als het ziet op Hem, die zij doorstoken hebben. Hij was het lam.

woensdag 11 feb. **Joh.5:2 en 14:5**

Vandaag gaat het om Joh.5:1-7 + Joh.14:1-11.

Het moment komt, dat de verstrooiing onder de volken voorbij zal zijn en dat Hij hen bijeen brengt en dan zal het land van hen zijn. Lees hierbij Ezech.11:17-20. Een profetisch uitzicht, dat vervulling zal vinden! Bij zijn eerste bezoek werd er voor Hem een offer gebracht; bij het laatste was Hijzelf het offer.

In Marcus 11 begint de 4^e periode van het dienstbetoon van de Heer: de verwerping van het Koninkrijk. Vanaf Marcus 8:31 ging het over de verwerping van de Koning.

donderdag 12 feb. **Marcus 11:1-11 (vs.1)**

De intocht in Jeruzalem, het doel: de tempel.

Vs.1 geeft een lijstje plaatsnamen. Betfage (=huis van de vijgen) lag aan de pelgrimsweg van Jericho naar Jeruzalem. Maar ook Bethanië wordt genoemd, een dorp dat 3 kilometer ten oosten van Jeruzalem lag, niet aan de weg naar de stad. Lees hierbij Marcus 14:26. Na de Paasmaaltijd gaat Jezus niet naar Bethanië (= huis van de ellendige of gebogene). Daarmee hield Hij zich aan de Torah (vgl. Deut.16:7); Hij verliet de stad niet. De 'gebogene' komt veel voor in de Psalmen. Dat spreekt mensen in moeilijke omstandigheden aan. De liederen vertroosten hen. Bethanië staat voor de ballingschap.

vrijdag 13 feb. **Marcus 11:1-11 (2)**

De Heer nam plaats op een dier, waarop nog nooit iemand gezeten had. Dat was geen pretje. Bovendien was de rit heuvel op heuvel af en langs de kant stonden juichende mensen.

'Waarop nog nooit een mens heeft gezeten' – vgl. Zach.9:9. Vgl. de voorwaarden waar een offerdier aan moest voldoen: helemaal gaaf zijn en nog nooit een juk gedragen hebben. Vgl. Deut.21:3 en 1 Sam.6:7.

Geen juk gedragen en geen lastdier geweest – met de Messias begint een nieuwe tijd. Het juk wordt verbroken en oude lasten spelen niet meer. Het was een veulen van een ezel. Een paard is symbool van macht, niet zo geschikt als lastdier op steenachtige paden. Deze koning komt in zachtmoeidigheid, rijdend op een ezel.

zaterdag 14 feb. **Marcus 11:1-11 (4)**

De discipelen zouden het dier vinden 'vastgebonden bij de deur buiten aan de weg' (vs.4). Het stond klaar om de Messiaanse weg te gaan. Weer dat motiefwoord: 'aan de weg'. Letterlijk staat er: het stond bij de kruising (amphodos - vgl. ampelos(= wijnstok)). Vgl. daarbij Gen.49:11.

Wanneer komt Jezus met alle macht en heerschappij? Dat lezen we in Openb.19:11.

zondag 15 feb. **Marcus 11:10-11**

Hosanna is een woord, dat bij het Loophuttenfeest hoort. Het betekent: *Bevrijd toch!* Daarover meer in het gedeelte van morgen. Het volk zag uit naar een aardse koning, die

van de Romeinen bevrijden zou. Men verlangde naar de zoon van David. Hij zou het Messiaanse rijk vestigen.

Vs.10 geeft letterlijk: '*Hosanna in de hoogste*'. Daarin klinkt door: bevrijd ons van de Romeinen.

Vs.11 Hij ging binnen 'en nadat Hij rondom alles overzien had, vertrok Hij'. Hij ging de tempel binnen en weer uit. De intocht eindigt met een uittocht.

maandag 16 feb. **Psalm 118:25-26**

De uitroep van Marcus heeft veel van de verzen van Psalm 118. Een smeekgebed, een gebed om bevrijding, een lied over benauwdheid en bevrijding.

dinsdag 17 feb. **Zacharia 14:1-11**

Marcus functioneert als echo van Zacharia 14. De volkeren verzamelen zich tegen Jeruzalem (1-3). God openbaart zich op de Olijfberg (4-5). De berg slijpt en de Heer trekt met zijn heiligen de stad binnen. Het loopt uit op het koningschap van God over de hele aarde (6-8). Vs.9-11 beschrijven dat koningschap.

woensdag 18 feb. **Marcus 11:11-27 (11-19)**

Vs. 11 zegt: '*Toen het reeds laat op de dag was*' – het is laat in de tijd, er loopt een bedeling op zijn einde. Ze komen uit Bethanië. Op weg naar de tempel is de vervloeking van de vijgenboom. Jezus gaat de tempel weer binnen. Hij neemt die niet in bezit. Je zou kunnen zeggen: Hij *beëindigt* de tempel. Symbolisch wijst het vooruit naar de verwoesting 40 jaar later.

Daarom gaat het, op weg naar de tempel, om de vervloekte vijgenboom.

De opbouw van dit gedeelte is: vijgenboom – tempel – vijgenboom. De tempeldienst functioneert niet en dat heeft invloed op de bomen in het veld. Joël 1 maakt daar de volgende opmerking over: als de priesters falen, verdort het land. Ook zonder de juiste instelling van de profeet verdort de boom (vgl. Jona). De vrucht blijft uit. Zou Paulus daar aan gedacht hebben in Rom.8:20?

donderdag 19 feb. **Marcus 11:11-27 (20-27)**

De vervloekte vijgenboom is verdord vanuit de wortel. De boom is niet het beeld van het Jodendom, maar van de tempelcultus, die tot uiterlijke vormen was vervallen. '*Heel de eeuw*' (vs.14) verwijst naar de Messiaanse tijd, het toekomende tijdperk.

Vs.22: '*Hebt geloof in God* (lett.: *van God*). Van het jaar 70, in de ballingschap, is er steeds de verwachting die het volk hebben mag: heb het geloof van God! Denk bijv. aan Jes.2:2.

God heeft zijn volk beloofd gegeven. Al die beloften zullen in vervulling gaan. Tot dat moment is Hij nabij en troost zijn volk. 'Hij verlost Jeruzalem. De Here ontbloot zijn heilige arm voor de ogen van alle natien en alle einden der aarde zullen zien de bevrijdingsdaad van onze God' (Jes.52:9). Dat is wereldwijd, heel de aarde is in beeld.

Vanaf Jesaja 40 komen we 7 troostlezingen tegen. Zij vertroosten in de ballingschap en hebben te maken met de Messiaanse verwachting. Zij worden gelezen in de 7 weken op weg naar Rosj-ha-sjanah (Nieuwjaar). Om troost te zaaien en vertrouwen te wekken in de komende bevrijding.

vrijdag 20 feb. **Jesaja 40:1-26**

zaterdag 21 feb. **Jesaja 49:14-51:3**

zondag 22 feb. **Jesaja 54:11-55:5**

maandag 23 feb. **Jesaja 51:12-52:12**

dinsdag 24 feb. **Jesaja 54:1-10**

woensdag 25 feb. **Jesaja 60:1-22**

donderdag 26 feb. **Jesaja 61:10-63:9**

Elke zondag klinkt Gods woord. Uit aantekeningen bij van de afgelopen zondagen komt het volgende 'lijntje'.

vrijdag 27 feb. **Mattheus 3:13-17**

'mijn Zoon, de geliefde' – bij God gaat het in alles om zijn liefde, die uitgaat naar zijn schepping, naar zijn schepselen, naar jou en mij!

zaterdag 28 feb. **Efeziërs 1:3-6**

Wij zijn zonen van Hem! Dat willen wij laten 'zien'.

zondag 1 maart **Romeinen 8:31-39**

Niets kan ons scheiden van '*de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer*'. Dat zegt God! Niet om wat wij zouden doen, kunnen of moeten doen, nee, om wat Christus deed! God zegt: je mag er zijn!